

Sembla haver-se demostrat que l'evolució que segueixen els interessos a aquestes edats, segueix un camí semblant a la que han seguit les races en el seu camí de civilització. Així es presenten primer uns interessos per la lluita, la caça, la guerra, etc. Després l'esperit de l'infant es decanta més cap als interessos pastorals: li plauen els animalons, li agrada fer sots i construir barraques. Aquests interessos, més tard, es decanten més cap a l'agricultura, el conreu i la jardineria. I, finalment, prenen un caire més comercial: l'infant, en els seus canvis de colleccionador, ressent la necessitat de donar als seus objectes una valor determinada que li servirà de mesura per a obtenir-ne, en desfer-se'n, un avantatge o un benefici.

El pas dels interessos subjectius als objectius es pot constatar en totes les activitats de l'infant. En el seu mateix colleccionar, comença per arreplegar tota cosa que troba: cordills, taps de suro, capsetes de pastilles. Després es decanta cap a coses més concretes; com gravats o estampes. I finalment acaba per colleccionar coses valorables: segells, bitllets de tren, etc. Els jocs també segueixen la mateixa evolució: Si de moment l'infant es distreu i juga amb tota cosa que se li posa a les mans, de mica en mica necessita jocs més determinats i més cenyits a un fi concret i objectiu.

El coneixement dels interessos evolutius de l'infant ha de preocupar tant els pares com els mestres. Si els pares s'hi interessen i els coneixen, podran donar a cada moment a llurs fills les joguines que més els convinguin per a facilitar el natural desenvolupament de la seva personalitat. Una joguina apropiada és, sovint, de més profit que moltes hores de lliçó imposada. I si els mestres tinguessin també ben presents aquestes evolucions, no caurien en l'error de voler imposar ensenyaments que no responen a l'edat dels escolars; veurien que adaptant-se a la personalitat dels infants, aquests trobarien més goig en les tasques llurs i en treurien més profit.

Penseu que educar un infant no ha d'ésser fer-li fer el que vulguem, com aquell que dreça un animaló pel circ, sinó que ha de consistir en facilitar-li el camí del seu millorament normal d'acord amb la personalitat que porta a dins en embrió.